

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

XVII. évfolyam.

1902. Julius.

7. szám.

és melléklete: a

KERTÉSZ-GAZDA

II. évfolyam. — 7. szám.

Legolcsóbb hirdetés!

a „MÉHÉSZETI KÖZLÖNY“-ben:

Garmond-soronként: 16 fillér.

Egész oldal (187 □ cm)

egyszeri hirdetése: . 6 kor. — fill.

Féloldal » » . 3 kor. 20 fill.

Negyed-oldal » » . 1 kor. 60 fill.

Egyesületi tagoknak és féléves hirdetőknél 20%-kal, egész-éves hirdetőknél 25%-kal olcsóbb.

Kis-hirdetés félhasábos soronként 16 fillér. Egyesületi tagoknak 2 sorig ingyen.

A hirdetési díjak előre beküldendők.

Hirdetéseket elvállal:

a **MÉHÉSZETI KÖZLÖNY** kiadóhivatala
Kolozsvártt, Bástya-útca 2.

Megrendelések alkalmával a Méhészeti Közlönyre való hivatkozást kérjük.

Erdély legrégebb műasztalos-gyára!

B. BAK LAJOS

kolozsvári

műasztalos-gyárában

a legkitünőbb minőségben és a legjutányosabb árakon, a megrendelők kívánságainak és a határidő pontos betartásával készülnek: **mű-butorok**, mindennemű **épület-asztalos-munkák**, **templomi-, iskolai-, üzleti- és lakásberendezések**.

A gyár ajánlja továbbá *saját készítményű* és a *legjobb hírnévének örvendő* **parquet-mukáit**, melyeket minden minőségben és a *legolcsóbb árakon* szolgáltat és akár meglevő padozatokra, akár aszfaltba oly módon állít be, hogy eddig elé hasonló munkáival úgy a *kitünő minőség* és *beállítás*, mint az *ár* tekintetében *versenyen kívül áll*.

A **B. Bak-féle aszfalt-parquet** különösen ajánlatos *nedves lakásoknál*. A *legjobbnek bizonyult*. (11—12.)

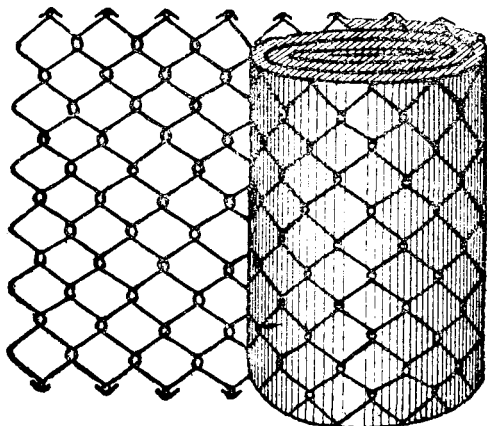
LÉBER GYULA

első erdélyi sodrony-szövet-fonal és szitaáru-gyára KOLOZSVÁRTT,

Egyetem-útcza 12. Telefon: 439.

2—12

Ajánlja minden, e szakmába vágó munkáját, úgymint: keretek, sírhelyek, sat. bekerítéséhez való **gépfonatait**; majorsági udvarok **fonattal való bevonását**; pineze, padlás, felsővilágossági, magtár- és élőkamra-ablakok **rostélyzatát**; **áthányó-rostákat** szér, koks, kavics válogatásához; **szikrafogókat** gépekhez, zöldre festett **légy-szövetet**; **szelelő- és lóhere-rostákat**; **Backer-féle rostákat** és egyébféle használatra **vas- réz- és czinszöveteket**; **Kruppa-sodrony-szegélyzeteket** különféle mintákban; fakeretbe foglalt **rostákat** és **szitákat**; ruganyos **ágybetéteket** (matracz); **sodronylábtörlőket**. — **Aczél-tűskés sodrony** kertek, delelők, sat bevonásához. Képes árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgálak.

Méhészeti kellékek

legjobb kivitelben,

országos egyesületi

állókaptárok,

mézpörgetők,

rajföcskendezők,

méhészkések, műlépprés stb.

— k a p h a t ó k : —

MAUTHNER ÖDÖN

cs. és kir. udvari magkereskedésében

BUDAPESTEN.

REMÉNYIK VICTOR

VASKERESKEDÉSE

KOLOZSVÁRTT, FÖTÉR.

Ajánlom jól berendezett raktáromat mindenemű **méhészeti cikkekben**; u. m. országos méretű **Bodor-féle kaptárok**, legjobb minőségű **műlép, javított mézpörgetők, Hannemann-féle rács**, herefogók, keretfogók, méhész-pipa, dohányzók- és nem dohányzóknak, méhész-sipkák, kaucsuk-kezttyűk és mindennemű lép- és sejt-kések nagy választékban.

Mezőgazdasági és kertészeti cikkekből különösen ajánlom a legjobb minőségű **vasekéket**, kézi kukoricza-morzsolót, amerikai acélvillákat, kaszákat, sarlókat, gereblyéket, amerikai szénafűrészeket. Továbbá kerti fűrészeket, kerti ollókat és szemző késeket.

Végül fölhivom b. figyelmét **konyhaberendezési és háztartási** cikkeimre, melyek közül ajánlok különféle vajverő-gépeket, amerikai fagyaltgépeket, ruhamangorló és facsaró gépeket, kitűnően zománczolt lemez- és öntött edényeket. Raktártartok még valódi berndorfi alpacca és alpaccaezüst evőszerekből és nickel edényekből.

Vidéki megrendeléseket azonnal és pontosan eszközlöm.

Kiváló tisztelettel

Reményik Victor.

Méhészeti Közlöny.

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET SZAKKÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP 1-ÉN.

Az Erdélyrészi Méhészegyesület tagjai a tagsági díj fejében kapják. Tagsági díjak: rendes tagok részéről egy évre 4 kor., köri tagok részéről egy évre 2 kor. — Minden pénzküldemény Bíró Gyula, tanítóképző-intézeti tanár, egyesületi pénztáros úrhoz, Kolozsvár, Esterházy-útcza 21. sz. czimzendő.

A lap szellemi részét érdeklő közlemények és reklamációk a „Méhészeti Közlöny szerkesztőségének Kolozsvár, Bástya-útcza 2.” czimzendők.

Közleményeink utánnyomása a forrás teljes és pontos megnevezése nélkül tilos.

A kéziratokat nem adjuk vissza.

Reklamációkat csak a következő hónap 15.-éig és csak a postahivatal útján fogadunk el.

Felelős szerkesztő: Szentgyörgyi Lajos. Főmunkatárs: Nagy János.

Pályázati hirdetés.

A gödöllői állami méhészeti gazdaságban folyó évi július hónapban néptanítók, augusztus havában pedig lelkészek számára négy-négy hétig tartó két méhészeti tanfolyam fog tartatni, melyeken az országnak különböző részéről 20 - 20 hallgató lesz fölvéve.

A pályázni szándékozók fölhivatnak, hogy egy koronás okmánybélyeggel ellátott folyamodványaikat, melyekben a tanfolyamra történő fölvételüket kérik, a m. kir. földművelésügyi miniszterhez czimezve, az illetékes kir. tanfelügyelőségük, illetve fölöttes hatóságuk útján folyó évi június 25.-éig, illetve július 20.-áig a kir. méhészeti felügyelőséghez (Budapest I. ker. Krisztina körút 91. szám) nyujtsák be.

A tanfolyamra fölvettek a gazdaságban ingyen ellátásban (élelmezés és lakás) részesülnek.

A hallgatók kötelesek magukat az intézet szabályzatában megállapított ügyrendnek alávetni és a méhészeti gazdaság vezetőjének útmutatását és rendelkezéseit szorosán követni.

Budapest, 1902. június 9.

M. kir. földművelésügyi miniszter.

Útmutatás a kezdő méhész számára.

(Julius.)

Április és május időjárásának a méhészetben okozott romlásait június általában mindenütt helyrehozni igyekezett, a méhtörzseket szépen meggyarapította; a kesergő panaszok elnémultak, sőt némely vidéken a legkedvezőbb állapotok következtek.

Bármily gazdag legyen is azonban a méhlegelő, s ha tömörre népesedtek is a méhcsaládok, az olyan vidékre nézve, hol őszi hordás nincs, a múlt hónapban közölt tanácsainknak a kezdők részéről való követését még akkor is ajánlatosabbnak tartjuk, ha a legjobb alkalom mutatkoznék is a rajzásra. Sok helyen júliusban rajoznának az idén és pedig derűre borúra a méhtörzsek, ha e szándékukba nem avatkoznánk. Minthogy a júliusi rajzással szenvedett veszteséget az anyatörzs csak gazdag nyári legelőn pótolhatja, s téli szükségletét úgy az, mint a raj szintén csak jó nyári és őszi hordás esetén gyűjtheti be, ez pedig a legtöbb vidéken nagyon is kérdéses: ne rajoztassunk az idén! A mézelés jó alkalmát mindenek előtt a családok létének biztosítására fordítassuk a méhekkel, hogy az előre nem látott eshetőségek közt is szilárdan helyt állhassunk és erős, gazdag törzsekkel, s félretett kellő mézkészlettel érjük meg a jövő tavaszt. Erre int bennünket az az idei keserű tapasztalat, hogy csak úgy menthettük meg állományunkat, ha májusban is etettük méheinket. Mikor már méhtörzseink léte és élelmi szükséglete a jövő májusig előreláthatólag biztosítva van, dolgoztassunk, gyűjtessünk méheinkkel a magunk számára: mézeltessük a törzseket.

A rajzás meggátlásával egyszerre mind azt is elérjük, hogy annál több mézet gyűjtenek a méhek. Az eljárás módját múlt hónap számunkban részletesen megírtuk; csak azt fűzzük még ahhoz, hogy — mivel most már meleg idők járnak, tehát a költőtér áthűlésétől nincs mit tartanunk — a rajzási készülődéssel bomló törzs e szándékát azzal is lehűthetjük, ha lakását (költőtérét) szelölösen tartjuk. Szedjük hát le az ablak küszöbdeszkáját, a kast pedig pöczköljük föl, hogy léghuzam támadjon. A júniusban elmondottakon kívül ezzel és azzal, ha a mézet még a költőtér kereteiből is kipörgetjük, elejét vesszük a rajzásnak. Az olyan lépből is bátran kiüríthető a méz, mely részben fiasításos, ha a

fiasítás már fődött; a pörgetőben nem sérül meg a sejtékben ilyen fejlődést már elért ivadék.

A törzsek és esetleg mégis megengedett rajok gondozására, s általában a nyári teendőkre nézve a múlt hónapi útmutatás szolgáljon juliusban is irányadóul a kezdőknek.

Ott, hol a kaszálók és rétek adják a főhordást, kaszálás után alig találnak már gyűjteni valót a méhek. Másutt azonban, hol a fehér lóhere gazdagon virit, vagy luczernások vannak, úgyszintén ott, hol a tatárka, málna, füzike, tisztessű, hegyi kaszálók, erdővágások, sat. virágai juliusban teritenek gazdag asztalt a méheknek, a népes családok bámulatos gyorsasággal töltik meg lépeiket.

Akinek nincs jó méhlegelője, vándoroljon méhtörzseivel ilyen kedvező hordású vidékekre; bizony bizony hamar megtelnek a mézesbödönci. A vándorlás módját Közlönyünk múlt évi juliusi számában részletesen leirtuk.

A természetben gyűjteni valót nem lelő méhek a gyöngé, kevés népű, az anyátlan, álynyás, vagy az olyan családot, melynek anyja már öreg, kimerült, gyöngén petéz, könnyen megtámadják, méheit leölik, kirabolják. Ezért a silány családokat megtúrni nem ajánlatos. Ha kevés népességűek, de anyjuk fiatal, petézése tömör, zártosú, erősebb törzsektől koronként elszedett érett fiasításos és mézes lépekkal hamar fölsegíthetjük. Ha anyátlan a nép, vagy anyja öreg, kimerült, de dolgozó méhe elég volna, az öreg anya eltávolítása után 24 óra múlva, mikor árvaságát már egészen átérezte, szoktatóban beadott fiatal termékeny anyával, vagy anyabölcsővel, esetleg friss fiasítással, melyből anyát nevel, segítünk rajta. Az álynyás nép meganyásításával még a gyakorlott méhész sem szeret vesződni, hanem lakásából (kaptár, kas) és a benne levő lépekről a kert távol eső napos részén ki-, illetőleg lesöpri a méheket, melyek hazaröppennek, de lakásukat már nem találják ott (vagy ha elmozdítható nem volt az, a menőkét elzárta a méhész), s így a szomszédos törzsekhez kérezednek be.

A szétröppentés következtén esetleg künn el nem vesző és a dolgozókkal az idegen kaptárba netán beosonni szándékozó állanyakat az örök fölismerek és leszúrák.

A méhcsaládok egyenlősítésére, vagyis a gyöngébbek és erősebbek közt mutatkozó különségek eltüntetésére (kasokkal hely-

csere, kaptárokkal inkább fiasításos és mézes keretek átrakása által, minek módját szintén a múlt hónapban közöltük) a jó hordás alkalma a legkedvezőbb.

A méhlegelő iogyásával a menőkéket szűkítsük, hogy a rabló méhek és méhellenségek ellen könnyebben védekezhessenek a családok. A kaptár fenékeszkáját és a kas alját tákarítsuk meg hetenként egyszer a hulladéktól, viaszmorzsaléktól, amit általában a méhesben se törjünk soha, mert elszaporodik a viaszmoly, a sok bosszúságot okozó méhellenség, meg a hangya is.

Teleki.

A méhészet múltja és jelene.*)

Valóban csudálatos alkotása a természetnek a méh. Örök rejtély, melynek nyitját évezredek óta kutatják, hasznát azóta folyton élvezik az emberek és még mindig rejtély az ő csudálatos ösztöne, melynek láttára buzgóság és szorgalom lepi meg a tunyát, hívővé válik, aki tagadott, s amelynek nyitját minél buzgóbban kutatja az ember, annál több gyönyörűséget szerez neki, annál kevésbé érzi magát fáradtnak utána.

S lehet-e ennek láttára ma, mikor annyi oldalról igénybe van véve az ember a létért való küzdelemben, elhanyagolnia az embernek ezt az évezredek segítő-társát; szabad-e továbbra is hamupipókeként tekinteni most, mikor az emberi foglalkozások, életmódok és szokások, a természeti és ipari termékek, a kereskedelem és tudomány minden ága állami gondozásban, a közközösség jótékony melegében részesül, ebből a gondozásból kivetkezetten hagyni a méhet, az ő gondozóit, az ő barátait?

Bizonyára nem! Ezért van, hogy Saárossy-Kapeller Ferencz, min. oszt. tanácsos, a magyar méhészeti ügyek előadója nem elégedett meg azzal, hogy az évek óta gondosan ápoltt eszmét sikerre, megvalósításának épületét földel alá juttatta, hanem ime, az előttünk levő könyv megírásával gondoskodott arról, hogy mind-

*) „A méhészet múltjáról és jelenéről, különös tekintettel hazánkra.“ A gödöllői állami méhészeti gazdaság megnyitására írt Saárossy-Kapeller Ferencz, földművelésügyi miniszteri oszt. tanácsos. Budapest, 1902. Országos központi közséi nyomda részvénytársaság. 8°, 142 l. A közigazgatási könyvtár IV. évfolyamának IV. és V. kötete Ára 2 kor. 40 fill.

azok, akik ezután a méhek birodalmának küszöbét átlélik, annak nagyszerű tanításait a történelem világitásánál szemlélhessék, mert jól tudja ő, hogy igaz a nagy római mondása: a történelem az élet tanítómestere, az idők tanuja, s az igazság visszfénye.

Kövessük-e vajjon a méhészet történelmi fejlődését mi is e munka nyomán, mely — miként az előszóban a szerző oly szépen mondja — »minden rendelkezésére álló adatot összegyűjtve, a méhtenyésztés történetét dióhéjba szorítva elmondja mindazt, amivel a kételkedőket meggyőzni, a hívőket pedig még nagyobb kedvre sarkalni véli« — ismételjük: kövessük-e mi is e helyen a méhészet történelmi fejlődését? Talán nem lesz szükséges. Hiszen ez a munka arra van hivatva, hogy megvegye és elolvassa mindenki, aki a méhek iránt érdeklődik, a múltak tanúságaiból okúlni és lelkesülni akar és tud.

Az a 27 lap, melyen a méhészet világtörténelmi pályafutását vázolja, a szép, okos és kellemes vegyülekének valóságos remeke; az az 58 lap pedig, mely a magyar méhészet történeti fejlődését mutatja be, a jövőre való buzdításnak, a múltak sikerén való örömből a jövőre táplálékot merítésnek biztos eszköze.

Hiszen lehetetlen, hogy ne emelkedjék a nemzeti öntudat büszkesége mindenkiben, ha olvassa, hogy a méhek gondozásával megbízott egyének már első királyaink gondoskodásának tárgyai, s hazánk méhészete úgy a direkt, mint az átalakított méhtermékek tekintetében már a középkorban kivitelre dolgozott és sikerei oly nagyarányúak voltak, hogy egy Rákóczy György érdemesnek tartotta a hadviselés költségeinek fődözésére a méz- és viaszkereskedelmet fejedelmi bevételként monopóliummá avatni. Ahol valamely termelési ág ilyen sikerrel dolgozik, ott annak kezelői bizonyára értik a dolgokat. De hogy nemcsak értették, hanem értelmük megbecsülésben is részesült, bizonyítja, hogy Magyarországon a XVII. században, mikor másutt minden mindenkinek szabad prédája volt, egy méhtolvaj nőszemélyt számkivetéssel büntettek.

De nemcsak ilyen közvetett bizonyítékaink vannak a méhészet elméletében való jártasságára a múlt századok magyarságának, hanem a Horhy Miklós 1636-ban megjelent méhészkönyvén elkezdve, az irodalmi művek egész sora erről tanuskodik; s a még ma is meglevő eredeti példányok fennen hirdetik, hogy a méhek

életének Dzierzon »fölfedezte« jelenségeit, melyek az okszerű méhészet megindulhatásának alapjait alkotják, Magyarországon már Dzierzon születése és illetőleg föllépése előtt nyomtatásból olvastak, sőt jóval Dzierzon előtt már keretekkel méhészkedtek.

Ilyen tanulságokat rejt ez a könyv, melynek további részeiben az utolsó három évtizednek már általánosabban ismert története van bővebben megírva, s fölöleli a mai méhészeti közigazgatás, szakoktatás és állami gondoskodás rendszerének és történeti kifejlődésének részletes ismertetését; második felében pedig függetlenül a méhészetre vonatkozó törvényes rendelkezések, s a készülőben levő méhészeti törvényjavaslat előadói tervezete vannak szószerint közölve; majd ezek után a méhészeti állami szakközégek és azok kerületei, a méhészeti egyesületek és tisztikaraik névszerint felsorolva. Ezt követik az utolsó 15 év méhészetének, s méhészeti kivitelünknek statisztikai adatai, a méhre vonatkozó élet-tani adatok; továbbá a gödöllői állami méhészeti gazdaság szervezésének és berendezésének részletes ismertetése, a gazdaság színes tájképével és a telepen elültetett mézelő növények jegyzékével; végül a magyar méhészet irodalmának és az ország nagyobb méhészeinek repertórium, s Mária Tereziának a méhészetre vonatkozólag 1775-ben kiadatott pátense következik.

E vázlatos ismertetésből is látszik, hogy a könyv az előszóben kitűzött céljának — szerzőjéhez méltóan — mindenben megfelel; miértis részünkről elismerés és köszönet érte, s mint arra hivatott művet, hogy a mi lexikonunk legyen, s e mellett élvezetes, tanulságos, kedves olvasmányúl is szolgáljon, megszerzésre minden méhésztársunknak őszintén és a legmelegebben ajánljuk. — Az itt-ott becsúsztott jelentéktelen toll-, vagy sajtóhibák a bizonyára hamar következő második kiadásban könnyen javíthatók lesznek.

Temesvárra!

Magyarország kincsházának székhelyén izgatott munka foly. Az ott munkálkodók nagyban várják, hogy ki akar benne részt venni, a megosztott munka ellenében velük a sikert és dicsőséget is megosztani. Mert várnak nemcsak munkásokat, de bírálókat is, várják azokat is, akik elismerve az elismerésre méltót, dús kama-

tokkal fizessék vissza azt a fáradságot, melyet a résztvevők pár hónapon át a siker reményében kifejtettek.

S a magyar méhészek az ország minden részében kész örömmel veszik a hívó szót, megindult a munka szerte e hazában, hogy kiki, s az ország minden vidékének méhészete méltóan legyen képviselve azon a kiállításon, melyet a magyar méhészet nagyjainak legnagyobbika, *Ambriózy* Béla báró a Temesvárt egybegyülemdő német, osztrák és magyar méhészek közös vándorgyülemése alkalmából rendez.

Szabad-e onnan az erdélyrészi méhészetnek elmaradnia, szabad-e csak hátra is maradnia?! Bizonyára nem. Éppen ezért mondta ki az Erdélyrészi Méhészegyesület közgyülemése, hogy az erdélyi méhészeknek a temesvári kiállításon leendő megjelenését vezetni, saját lobogója alatt tömöríteni óhajtja s most, mikor a méhek munkája immár eredményes kezd lenni, lehetetlen, hogy ismét föl ne hívjuk tagtársaink figyelmét erre a nagyszerű alkalomra, mely eddigi szorgalmuknak jutalmát, fáradozásuknak megbecsülését biztosan igéri.

Hogy mivel vegyenek részt egyesek?! Arra igen könnyű és igen nehéz válaszolni. Könnyű, ha azt mondjuk, hogy mindenel, amit méhesükben találva, másnak szeme elé szégyenkezés nélkül kitehetnek; s nehéz, ha ezt a mindent részletezni is akarnók.

Mindamellet talán nem lesz fölösleges, ha némileg körvonallozzuk azokat a gondolatokat, amelyeknek megvalósítását a temesvári kiállításon egyesületünk választmánya szükségesnek, eredményesnek s az erdélyrészi méhészet régi nagy nevéhez méltónak látná, hogy aztán ezek alapján mindazok a tagtársaink, akik az elmondandóknak valamely részletére, vagy azzal kapcsolatban valamely itt meg nem is említett más dologra nézve megfigyelésre, közszemlére kitételre érdemes dolgot produkálni tudnak, azt véghezvinni, bemutatásához előkészülni képesek legyenek. Mert ismerjük az emberi lelket, ha szerény és szerénytelen egyaránt, s tudjuk, hogy a méhészet kedvelői között túlságos nagy számban az előbbiek vannak, akik a maguk eredményeivel a világ elé menni de-hogy is mernének! A szerény lelkek el sem is tudják képzelni, hogy az ő, a saját szemükben szóra sem érdemes apró sikereik méltóan állják meg a helyet más, nagy dobbal dolgozó, de talán semmivel előbb nem álló társaik elért eredményeivel szemben.

Úgy képzeljük, hogy amint az erdélyré-zi vidékek méhészete egészen speciális, a bemutatott credmények is teljesen kiváljanak a Temesvárt megjelenő többi méhészek kiállításában láthatóktól; föltüntessék az erdélyi részek különleges viszonyának a munka kezdetétől végéig, a beteleléstől az újabb betelelésig, s azután is a nyert méz és viasz földolgozása és értékesítése, árának az idő folyamán végbement hullámozása képében.

Szeretnők látni papiroson és természetben egyaránt az erdélyrészi összes mézelő növényeket elterjedésük, a méhészetre való fontosságuk, időrendjük, sat. tekintetében összeállítva. Szeretnők bemutatni a méhek munkájának átlagos időrendi sorozatát s mindenik kápcán a természetes és szükséges méhészi beavatkozásokat és segítő eljárásokat. Szeretnők látni az erdélyi időjárásnak átlagos képét és annak befolyását a méhészet művelésére; kimutatását annak, mivel védekeznek méhészeink az erdélyi vidékek időjárásának szeszélyessége ellen, nyomról-nyomra az évnek egész folyamán.

Szeretnők bemutatni annak történeti fejlődését, mint terjedtek el a kaptárok az erdélyi vidékeken, s azok egyes rendszerei mily sorrendben és lépésről-lépésre hol hódítottak tért, melyek azok a kaptárok, amelyekkel a méhészkedés nálunk legczélszerűbbnek bizonyult; szeretnők ennek kapcsolatát az illető hely különleges viszonyaival látni; szeretnők látni, mily arányban fogyott az idők folyamán a kasok száma, s szaporodott vele párhuzamban a kaptároké; mely vidékeken hagyott alább az új szellem haladásának nyomában a méhek kénezése, sat., sat.

De nem feledkezünk meg, ha nyomát tudjuk adni, arról sem, hogy kimutassuk, mint változott hazánk e részében az utolsó évtizedekben a méhtermékek ára és mennyisége, mily mértékben szolgálja a méhészet a házi szükséglet kielégítésén kívül a vagyoni gyarapodás érdekeit, s mely körök azok, melyekben az eladásra való méhészkedés tért hódított. Éppen ezért szeretnők, ha tagtársaink mindezekről, amiket eddig felsoroltunk, számszerű adatokat bocsátanának írásban egyesületünk rendelkezésére, hogy azokból a kiállításra statisztikai összefoglalást készíthessünk; s ugyanakkor mindenki bejelenteni sziveskednék, hogy mivel ohajtana a kiállításon részt venni, hogy az így rendelkezésünkre álló adatokból a kiállítás általános képét előre megszerkesztve, egyesületünk a maga, illetőleg

tagjai kiállítását tervszerűleg állíthassa egybe, az írásban és grafikonokban való bemutatás útján megnyilatkozó általános képet gyakorlatilag is szemléltesse.

Nem kívánunk egy-egy tagtársunktól nagy dolgot. Ha pl. egy-egy keret fiasításnak, vagy méhcsaládnak, sat. kétheti fejlődését megfigyelték és megfigyelik, s azt leírják, már nagyot lendítettek ügyünkön, mert a begyűlt adatokból esetleg az egész évi működést egybe tudjuk állítani. Akinek valamely új szerszáma, fogása vagy tapasztalata van, küldje be, írja le, rajzolja meg s bármily kicsinynek látszik, a sok egyesből egész gyűjtemény válik, melyből a jövőre mi is, külföldi vendégeink is egyaránt okulást meríthetnek. Nem kell ehhez nagy áldozat, csak egy kis jóakarát, utánalátás és önértet, s már nagy utat tettünk a siker felé.

Az erdélyi vidékek méhészetére nagy jövő vár, közös erővel annak várható eredményeit mihamar megközelíthetjük. Egyesületünk és lapunk igyekszik jó példával előljárni; buzdításban, útmutatásban nem lesz hiány. Ha valamiben tagtársaink fönnakadnak, forduljanak egész bizalommal hozzánk Főtítkárunk és az egész szerkesztőség teljes igyekezetével rajta lesz, hogy minden fölmerülő ohajtásnak eleget tegyen, minden szükséges fölvilágosítást megadjon. Viszont azonban kérjük, hogy ez összesítés munkájában dús tapasztalataikkal, észlelt adataikkal, bármily régi (sőt annál jobb, minél régiebb és hosszabb időre terjednek azok) megfigyeléseikkel segítségünkre lenni sziveskedjenek.

Ezzel megvan a mód arra, hogy méhészeink ne csak munkáik által tanítsák a művelt világot a magyar méhészet elismerésére, hanem maguk is okúlhassanak személyes tapasztalataik és az érintkezések alapján.

A kiállításra vonatkozó bejelentési ívek (melyek kitöltve közvetlenül a rendezőséghez aug. 10.-éig, egyesületünk csoportjához való csatlakozás esetén pedig a titkári hivatalhoz aug. 1.-jéig küldendőek be) szerkesztőségünkben válaszbélyeg beküldése esetén már kaphatók.

Föl tehát, sorakozzunk egyesületünk zászlója alá, s vegyünk tömegesen részt Temesvárt!

Fejő.

A pozsonyi méhészeti kiállítás.

A komáromvármegyei méhészeti egyesület tagjai szeptember 8.-án fogják a pozsonyi kiállítást meglátogatni, e célból együttesen rándulnak Pozsonyba.

A kiállítás minden látogatója kedvezményes jeggyel utazhat. Lakásokról a rendező bizottság gondoskodik, illetve minden érkezési állomáson a lakásiroda fog az érkező vendégek elhelyezéséről gondoskodni.

Kíváncsinos, hogy a pozsonyi méhészeti kiállítás megtekintése végett mentől több méhész a komáromvármegyei méhészek kirándulásához csatlakozzék.

A csoportbiztos.

A repczetermelés és a méhészet.

Hogy a kettő mennyire áldásos egymásra, semmi sem bizonyítja ékeesebben mint a következő körülmény:

Kendi-Lónán Teleki László Gyula gróf uradalmában Veress Béla tisztartó állandóan vettet repczét, s azt mondja, a méhészek és illetőleg a méhcsaládok szaporodásának arányában fokozódik a repczetermés és a méhek mézelésének, s rajzásának gazdagsága is.

Tudni való, hogy az idén országszerte jajgattak a méhészek a tavasz rendkívüli mostohasága miatt. Nem úgy Kendi-Lónán! (Szolnok-Dobokavármegye). Az uradalomnak soha olyan buja termésű repczéje nem volt, mint az idén. S míg máshol május utolsó napjaiban is etették méhcsaládaikat a méhészek, Kendi-Lónán az uradalom méhészetében május 10.-én vígan rajzottak a törzsek, június első napjaira a rajt adott anyacsaládok és rajok egyaránt olyan gazdagok, a kaptarok mézzel úgy telve voltak, mint talán soha. Karácsony János, uradalmi alkalmazott pedig június 9.-én negyedrajokat fogdosott be

Bezzeg megszivlelni, követni való példa! Egy-egy táblácska repczevetés is bámulatos eredményt biztosít a méhészetben: miért nem akarjuk hát az erdélyrészi vidékeken termelni, s akiknek a vidékén egyáltalán nem kultiválható, miért nem vándorolnak méhtörzseikkel repczetermő helyekre?!

Hiszen Ambrózy Béla báró is azzal érte el páratlanul álló sikereit a méhészet jövedelmezőségének fokozásában, hogy méhei-

vel a szomszédos vármegyébe is elvándorolt, ha repczevirágzásra vihette méhtörzseit.

Semmi olyan buja méhlegelőt nem ad, mint a repcze. Vessük hát, vagy vándoroljunk méheinkkel oda, ahol természetik.

Teleki.

Irodalom.

•**Méhészeti Értesítő**« a komáromvármegyei gazdasági egyesület méhészeti szakosztályának 1901. évi működéséről. A szakosztály megbízásából szerkesztette: *Lakatos Károly*, szakoszt. titkár. IV. évfolyam. Ára nem tagoknak 1 kor. A csinosan kiállított, 77 lapra terjedő füzet a bevezető sorokon, *Baranyai Géza* szakosztályi elnök évi jelentésén, a szakosztálynak Darányi miniszter előtt történt tisztelgésének leírásán, a méhészek jutalmazására alapított Esterházy díj odaitelésére vonatkozó iratokon, s a szakosztály közgyűlésének jegyzőkönyvén kívül a következő cikkeket tartalmazza: *A zárt méhes előnyei a duczokban való méhészkedés fölött.* (Pohánka Ödön), mely a szerkesztőség megjegyzése szerint a múlt évben tervezett gödöllői vándorgyűlésre vitaelőadásnak készült, de ott előadásra nem került, s a komáromi közgyűlésen sem személyesen adta elő a szerző, azért a vita ott is elmaradt. Írója a zárt méhes mellett tör lándzsát a duczokban kezelt kaptárak fölött, s rendszere mellett főképpen azzal érvel, hogy az ő vidékén a méhek nagyon ingerlékenyek, s az egyes kaptárakon végzett munkákat alig volna képes a méhek háborúsága közben elvégezni, ha őt más kaptárak méhei is látnák. A következő cikkben *Valló János Méhészlevél* czimen a méhek tavaszi etetését s az elgyöngült anyák kicserélését ismerteti egyszerű szavakkal, de annál érthetőbben. A füzet további részében a gödöllői m. kir. állami méhészeti gazdaság és az azzal kapcsolatos szakiskola ismertetésére kiadott hivatalos közlemények és pályázati hirdetések olvashatók, utánuk pedig a füzetet is kiadó méhészeti szakosztálynak a temesvári és pozsonyi kiállításokon való részvételre buzdító fölhívásai vannak közölve. A füzetet egy mulatságos főlebbezés zárja le, melyet *Petrovics Ferencz* ószónyi méhész nyújtott be a szakosztályhoz, valamint apró közlemények, melyek közül néhányat a *Különfélék* közt mi is bemutatunk. (ot)

Különfélék.

A kipörgetett mézes lépeknek a méhek által leendő lenyagolását megkönnyítjük, ha a lépet vízzel megpörmetezzük. Természetes, hogy ezt alkalmas pörmetezővel kell végeznünk. Ezzel egyszersmind nagyobb tevékenységre is ösztönözzük a méheket

Bajok az anyák megifjítása körül. Egyik tagtársunk írja : A múlt évben sok bajom volt az anyák megifjításával. Ugyanis annak idején kiszedtem az öreg anyákat, a fiatal anya ki is bujt, de a család többnyire nem fogadta el, hanem leölte, s ha ez nem történt, a párzásnál elveszett. Így tönkre ment a múlt évben 10 törzs, mert ha adtam is új fődött anyaházat, kirágták azt, mind-
amellett, hogy előtte való napon friss fiasítást is adtam nekik; vagy leölték a még termékeny fiatal anyát, pedig 2—2 napig volt kalitkába zárva. Kettőnél úgy segitettem, hogy salétromos kálisóval gyöngén kábitottam a népet; ez használt, ma is megvannak. Sok dolgom volt velük, különösen, hogy méheim szőlőmben vannak, mert itthon nem gyarapodnak.

A méz a háztartásban. Ha mézünket megfelelő árért értékesíteni nem tudjuk, használjuk föl azt a háztartásban úgy is, mint gyógy- és tápszert, úgy is, mint cukorpótló anyagot. Azoknak, kik a mézet sajátos ízénél és illatánál fogva nem élvezhetik, ajánljuk a következő eljárást. Állítsuk a mézesedényt vízfürdőbe úgy, hogy a víztartóedény nyel se érintkezzék, s helyezzük el a tűzhelyen azt, lassú tűzön melegítve. A képződő habot gondosan szedjük le és a már teljesen átmelegedett mézbe mártsunk bele 5—6-szor izzó vasat (nagyobb tűt, vastagabb sodronyt, vagy más e félélt; majd öntsünk a mézhez minden kilóra egy kanál borszeszt, esetleg házi készítményű törkölyt, vagy más pálinkát. Ez eljárással a méz elveszti éles ízét, s a cukor helyett mindenben fölhasználhatóvá lesz. Az ily mézzel készített befőttek sokkal izletesebbek és sokkal szebb színűek lesznek, mint a cukorral készítettek.

Egyszerű mézpróba. A valódi mézet a hamisitottól könnyen megkülönböztethetjük, ha egy csöppet a jégre helyezünk el. A valódi méz mindig megkristályosodik, míg a hamisitott folyékony marad.

Jó mézeczet. Azt az édes vizet, melylyel a pörgetőt, a be-

mézelődött eszközöket és edényeket kimostuk, szűrjük meg, s ha esetleg kevésbé értékes mézünk volna, 8—12-szer annyi vízzel higítsuk föl és öntsük az édes mosadékhoz, melyhez keverjünk 25—30-szor kevesebb (25—30 literre 1 liter) jó borecetet. Meleg helyen (akár a napon) 2 hét alatt eczetté erjed a folyadék; további 2 hét alatt már szép derült lesz az eczet, melyet üvegekbe töltögetünk, s ezeket bedugaszolva, pinczében homokba fektetjük. Ennél kellemesebb ízű és zamatú, egészségesebb eczetet a koronások sem élvezhetnek. A kenyérhéj is eczetté erjeszti a mézes vizet.

Sokféle a méhész. A falu kovácsának már évek óta voltak méhei, hasznot azonban azokból még soha sem látott, s mert a méhészkedéshez semmit sem értett, elhívta a szabót, akinek valaha szintén volt egy kaptár méhe. Egyesült erővel fogtak most a méhek tavaszi átvizsgálásához, amelyhez természetesen egyik sem értett. Elég az ahhoz, hogy sok költést találtak, amelyet nyomban siettek is kivagdosni. Mikor munkájukkal készen voltak, meglepődten néztek egymásra, s így szóltak: no lám, ha most meg nem vizsgáljuk a méheket, mind megették volna a *kukacsok*.

Nem rossz. Egy szabadalmi újságban olvassuk, hogy egy szenvedélyes földaláló méhésztárs oly kaptárt talált föl, melyből a mézet a méhek minden megzavarása nélkül szedheti el. Persze csapra üti. Ments meg Uram a sok földalálótól!

Világító-méhek Egy amerikai méhész méhkirálynőit Braziliából inportált fénybogarakkal (Szt.-János bogár) keresztezte és oh csuda! — az utódok fejükön lámpácskákkal bujtak ki czellájukból és így képesek voltak éjjel-nappal hordásra kiröpülni. Tessék utánna csinálni!

A méhlegelő javításával serényen halad a kis Belgium kormánya. Nemcsak a vasúti töltéseket ülteteti ki mézelő fákkal, hanem a hadügyminiszter rendeletére az erődítési sánczokat is. (Nagy Iván.)

Kisgazdák és földművelők szervezkedése. A Magyar Gazdaszövetség által létesítendő gazdakörök (földművelők szövetsége) részére készített alapszabálytervezet már nyomtatásban is megjelent, s kapható a Magyar Gazdaszövetség titkári hivatalánál (Budapest, Baross-útca 10.). Akik a földművelők tömörítése, jóléte és boldogulása érdekében munkálkodni, s gazdaköröket léte-

síteni akarnak, forduljanak a nevezett titkári hivatalhoz. Minden gazdakör, illetőleg községi gazdaszövetség tagja lesz a Magyar Gazdaszövetségnek, s élvezni fogja annak támogatását. Fölvételnek a Gazdaszövetség kötelékébe a már létező gazdakörök, valamint azok az olvasókörök és más egyesületek is, melyeknek tagjai földművelők és kisiparosok. Amely gazdakör, olvasókör, egyesület, vagy szövetkezet a Magyar Gazdaszövetség kötelékébe akar lépni, forduljon ennek titkári hivatalához (Budapest, Baross útca 10.). Minden lelkész, tanító, jegyző és intelligens gazda hazafias dolgot cselekszik, ha községében a gazdakör létesítését (földművelők szövetkezését) előmozdítja.

Kiss Jenő.

Közlönyünk júniusi számának expedálása közben vettük a gyász hírt, hogy *Kiss Jenő*, kézdivásárhelyi polgári iskolai tanár, gazdasági egyesületi és székelytársasági titkár, az Erdélyrészi Méhészegyesület választmányi tagja, több társaság és egyesület rendes és tiszteletbeli tagja, 42-ik éves korában f. é. június 5.-én meghalt.

Három intézetnél hiven betöltött buzgó tanárkodása és a közügyek szolgálatára szentelt sokoldalú tevékenysége mellett is oly arányban foglalkozott a méhtenyésztéssel, s oly mélyreható szakértelemmel űzte azt, mint Háromszékvármegyében senki más, példát mutatván ezzel arra, hogy a nemes foglalkozás mennyi élvezetet nyújt, mily szép jövedelmet biztosít még annak is, kit a rengeteg munka másfelől is úgy leköt, mint őt.

A székely nép javáért fáradhatatlanul munkálkodó lelkes hazafi, a buzgó tanárok mintaképe, a kiváló jeles méhésztárs, a minden cselekedetében idealizmusig példás egyéniség, az igaz jóbarát hosszú, súlyos szenvedéséről tudtunk ugyan, mert hiszen a legutóbbi ideig élénkén érintkeztünk vele, nemes szívének gyöngülő dobbanásából is oly nagy szeretetet sugározott a kis méhre, s annyi melegséget egyesületi életünk iránt; de hogy a lelkes méhésztárs nem soká örökre megválték tőlünk, hogy egyesületünk ez erős oszlopa ily hamar összeomlott, hogy ügyünk derék előharczosát ily hir-

telen elveszitsük: még sem sejtettük. A szivünkbe váratlanul nyilallott seb annál sajnóbb.

Tengernyi bánatba merült özvegyének és árváinak zokogó keservével mi is együtt siratjuk egyesületünk halottját. Szeretteinek legyen a gyász elviselhető, neki az örök pihenés csendes; mi pedig őrizzük az ő kedves emlékét kegyelettel!

Kőműves Gerő.

Alig értesültünk a fönt közölt gyászhirről, mélyen szomorodott lélekkel kísértük ki örök nyugvó helyére egyesületünk választmányának másik nagyérdemű tagját: *Kőműves Gerő*, kolozsvári szigorló orvost, a jeles méhészt, ki az elmélet és gyakorlat terén csillogó nagy tudásával az okszerű méhészet fejlesztésében, egyesületi életünk minden mozzanatában tevékeny részt vett, ügyünknek kiváló munkása volt, ki összejöveteleinken, kivált egyesületünk telepén tartott gyakorlati előadásainkon a haladás legbuzgóbb szóvivőinek egyikeként szerepelt mindenkor.

Megdöbentően váratlanul bekövetkezett halálát veszteségünk tudatában lelkünk panaszával és igaz bensőséggel gyászoljuk. Emlékezetét áldjuk, nyugodalma legyen csendes!

Méhészeti előadások.

Juliusban.

Az I. kerületben:

7.-én Vadászerdőn, az erdőőri szakiskolánál, 8.-án és 9.-én Dentán, 10.-én Csákováron, a földművesiskolánál, 12.-én és 13.-án Bázoson, 14.-én Kepeden, 15.-én Szinérszegen, 16.-án és 17.-én Szegeden, 18.-án Királyhalmon, az erdőőri szakiskolánál, 19.-én és 20.-án Mindszenten, 21.- és 22.-én Szegváron, 23.-án Szentesen, 24.-én Csongrádon, 25.-én Kis-Teleken.

A II. kerületben:

5.-én Jánosházán, 6.-án Zala-Erdődön, 7.-én Sümegen. 8.-án Csabrendeken, 9.-én Zala-Szántón, 10.-én Tapolczán, 11.-én Kővágó-Órsön, 12.-én Köveskálón, 13.-án Szent-Antalfán, 14.-én Zala-Apátiban, 15.-én Zala-Szent-Mihályon, 16.-án Pölöskén, 17.-én Alsó-Lendván, 18.-án Mura-Szerdahelyen, 19.-én Stridón.

A III. kerületben :

7.-én Trencsénben, 8.-án Szucson, 9.-én Teplán, 10.-én Missén, 11.-én Illaván, 12.-én K.-K.-N.-Podhrágyon, 14.-én Belluson, 15.-én Puchón, 16.-án Zárjecsén, 17.-én Lisszán, 19.-én Ledniczen, 20.-án Vöröskőn, 21.-én Pruszkán, 22.-én Nemsován, 24.-én Liptó-Ujváron.

A IV. kerületben :

6.-án Butkán, 7.-én Ráskán, 8.-án N.-Ráskán, 9.-én Albarán, 10.-én Szürtén, 11.- és 12.-én M.-Jesztrebén, 13.-án Czékén, 14.-én Zemp-lénben, 15.-én Ladmaczon, 16.-án Borsiban, 17.-én és 18.-án N.-Toronyán, 20.-án S.-Ecsegen, 21.-én Senyén, 22.-én S.-Vámoson, 23.-án Szirma Besenyőn, 24.-én S.-Szent-Péteren, 25.-én Borsodon, 26.-án Szendrő-Ládon, 27.-én Szirákon, 28.-án Zilizen, 29.-én és 30.-án Boldván.

Az V. kerületben :

7.-én Szinyérváralján, 8.-án és 9.-én Nagy-Bányán, 10.-én Misztótfaluban, 11.-én Lénártfalván, 12.-én Zazáron, 14.-én Felső-Bányán, 16.-án Sándorfalun, 18.-án és 19.-én Dióshalmon, 21.- és 22.-én Erdőszádon, 24.-, 25.-én és 26.-án Sirmaságon.

A VI. kerületben :

8.-án Erzsébetvároson, 9.-én Segesváron, 11.-én Földváron, 12.-én és 13.-án Brassóban, 14.-én Tömösön, 15.-én Derestyé-Hétfaluban, 16.-án Hosszúfaluban, 17.-én Vámon, 19.-én Zajzonban, 20.-án Hermányban, 21.-én Szent-Péteren, 22.-én Botfaluban.

A VII. kerületben :

8.-án Deésen, 9.-én Deésaknán, 10.-én Szamosfalván, 11.-én Kolozs-Alagúton, 12.-én és 13.-án Hidvégen, 14.-én Előpatakon, 15.-én Sepszi-Szent Györgyön, 16.-án Étfalván és Bodokon, 17.-én Oltszemen és Tusnádon, 18.-án Bükszádon, 19.-én Volálban, 20.-án Kézdi-Vásárhelytt, 21.-én Páván és Kovásznán, 22.-én Zágonban és Szita-Bodzán, 23.-án Nyénben és Bikfalván, 24.-én Maksán, 25.-én Dálnokon.

Tartalom: Pályázati hirdetés. — Útmutatás a kezdő számára. *Teleki.* — A méhészet múltja és jelene. — Temesvárra! *Fejő.* — A pozsonyi méhészeti kiállítás. *A csoportbiztos.* — A repce:ermelés és a méhészet. *Teleki.* — Irodalom. — Különfélék — Kiss Jenő. † — Kömives Gerő. † — Méhészeti előadások

Apró hirdetések.

E rovatban az Erdélyrészi Méhészegyesület tagjai 2 sorig ingyen hirdethetnek; ezen fölül minden félhasábos petit sor 8 fill. Akik nem tagjai a méhészegyesületnek, soronként 16 fillért fizetnek.

Megrendelés czéljából a következő szaklapokat ajánljuk:

Szárnyasaink. Az egyedüli magyar nyelvű baromfitenyésztési képes szaklap, mely a baromfitenyésztés összes ágaival, a baromfiak betegségeivel és ezek gyógykezeléseivel foglalkozik. A lap az Országos Baromfitenyésztési Egyesület hivatalos közlönye; szerkeszti *Parthay Géza* egyesületi igazgató. Előfizetési ára egész évre 8 korona, félévre 4 korona. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-útca 30. sz.

Vadászat és Állatvilág. Vadászati, zoológiai és kynológiai képes szaklap. *Bárony István* és *Főnagyszécsényi József* közreműködésével szerkeszti *Parthay Géza*. Előfizetési ára egész évre 8 korona, félévre 4 korona. Mutatványszámokat díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-útca 30. sz.

Szőlősszeti és Borászati Lap.

Megjelen Kecskeméten, minden héten csütörtökön. Szerkesztő és kiadó tulajdonos *Maurer János* Kistemplom-tér 189. sz. Előfizetési ára egész évre 8 K. félévre 4 K. egyes szám ára 20 fill.

Az „*Olcso oksz. méhészet*“ cz. munka II. kiadása 2 korona; kapható a szegzárdvidéki méhészegyesületnél Szegzárdon.

Mézpörgető, méztartó bádog-edény jutányos áron kapható *Zeiler Géza* bádogosnál *Kolozsvár* (Mátyáskirály-útca 4.) Ugyanő elvállal **mindennemű bádogos munkát. Javításokat** jutányos áron, pontosan teljesít. Árjegyzéket kívánatra bérmentve küld.

Nagy méhtelep létesítéséhez sürgősen társat keres egy gyakorlott méhész. akác- és tisztes-fűből jó hozást adó helyen; esetleg bárhol, ahol a viszonyok kedvezőbbek, mint lakóhelyen. Az illetőnek nem kell éppen szakértőnek lennie, a méhest magam rendezném be és vezetném. Jelenlegi állomány 36 család, tehát elég tisztességes alap. Közlelbbi értesítést csak komoly ajánlatokra adok.

Szabó Kálmán. méhész. *Debreczen*, Eötvös-ú. 37.

Biedermann Ferencs

Erdélyrészi Műlépgyára Kolozsváitt, Rákóczy-út. Kilója 4 kor. 40 fill. 5 kilós postacsomag franko.

Viszontelárusítók kedvezményben részesülnek.

Eladó méhanyák

csak 2 korona. Szállítáért jót állók, közlöttekért felelősség.

Petrovits Ferencs

okszerü méhtenyésztő.

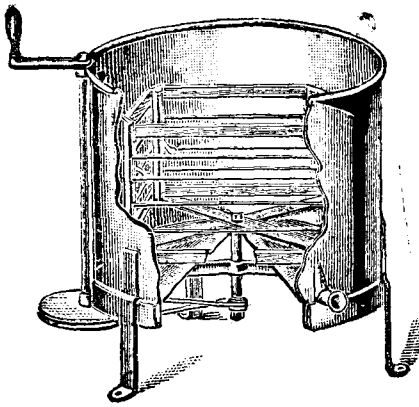
Ó-Szőny. (Komárom vm.)

Eladó méhes.

Kaptárban 81, kasban, 19 jól gondozott méhtörzs és fölszerelés a tulajdonos elhalálózása következtében eladó özv. *Kiss Jenőné*. tanárnénál *Kézdi Vásárhelyt*.

MAGYAR FÉMLEMEZIPAR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

VII., Gizella-út 53. sz. BUDA PESTEN. VII., Gizella-út 53. sz.

Ajánlja saját gyárt-
mányu, kiváló minősé-
gű méhészeti czikkeit a
legolesőbb gyári áron.

Mézpörgető-gépek,
4-féle szerkezetűek.

Hanneman-féle
anyarúcs, egész új;
szárnyaikat a méhek
meg nem sérthetik.

Mézsűrő,
egyszerű és dupla.
Lépfődelező-
tálcák.

Ismertető csillagok.

Viaszolvasztó üst, legújabb szerkezetű, 2-féle szerkezet.

Méztöltő edények.

Mézkieresztő-fazék, dupla fallal.

Méhpörmetezők.

Méhsöprő-készülék.

Anyásító-készülék,
egész új.

Méhszöktetők.

Rajföcskendezők.

Etetőtálcák.

Méhészpipák.

Füsttűvők.

Füstölő-gépek (Smoker.)

Mézszállító-edények minden nagyságban.

Megrendelésre készítünk minden a szakmába vágó
tárgyat.

Árjegyzéket magyar, vagy német nyelvben kivá-
natra ingyen és bérmentve küldünk.

**Az első magyar
kereskedelmi méhtelep**

tulajdonosa:

Kühne Ferencz

Budapesten, (4—8)

1. ker., Attila-útca 99. szám.

Kitűntetve minden kiállításon

számos díszoklevéllel, arany- és ezüst-
érmekkel, pénzjutalmakkal, oklevelek-
kel és elismerő iratokkal.

Szállítója számos méhészeti egyesü-
letnek, a m. kir. méhészeti felügyelő-
ségnek, a méhtenyésztési szakközeg-
eknek, s a méhtenyésztés terjesztésé-
vel és tanításával foglalkozó szakinté-
zeteknek, sat.

*Az egyedüli kereskedelmi méhtelep, mely az ezredéves kiállításon a leg-
magasabb kitűntetést: a „Kiállítási nagyjérmet“ nyerte.*

**Műhelyeimbem nagyban, kifogástalanul, pontosan és méltányos árban
készítetem és raktáron tartom a következőket:**

Mindentéle méhkaptár, a kaptár-
készítés eszközei, keretkészítőgé-
pek, keretléczek, távolságkapcsok.

Hanneman-féle rács horganyle-
mezből, teljesen tiszta, sima és
pontos nyílásokkal.

**A mézpörgetés és viaszolvasztás
eszközei, méztartók, mézszállító bö-
dönök és mézesüvegek,** mint: kitűnő
jó mézpörgetők, viasz- és mézol-
vasztó-eszközök, mézesüvegek, mé-
zesbödönök jó erős pléhből; to-
vábbá öt kilós szállításra nagyon
alkalmas bödönkék.

**A méhek kezeléséhez szükséges
összes segédeszközök** a legjobb
anyagból. Keretfogók, keretvillák,
a kaptártisztogatás eszközei, lép-
fődelező kések és készülékek, anya-
zárkák, herefogók, herekirekesztők.

Minden kaptár, segédeszköz, sat. személyes felügyelet mellett készül és
csak a legsikerültebbek kerülnek a megrendelőhöz. — Valamennyi tárgy a
legjobb és a célnak leginkább megfelelő tartós, jó anyagból készül. — A
rendestől elűtő kaptárokat és eszközöket csekély árkülöntséggel készítem.

Képes főárjegyzéket az 1902. évre kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

Valódi Rietsche-féle műlépprések
minden nagyságban, öntéses for-
mákban.

Műlép amerikai hengergépen
készítve, a legtisztább méhviaszból.
A viasz tisztaságáért szavatolok.

**A raj befogásához és elhelyezésé-
hez szükséges összes eszközök.** Raj-
fogók és rajföcskendezők.

Az etető-eszközök különféle, leg-
célyszerűbb nemei: továbbá itató-
edények és itató-vályúk.

Füstölő- és védekező-eszközök,
Füstölők, smokerek, pipák, füstölő
és elkábító-anyagok, méhészsip-
kák, szem- és orrvédők és keztyúk

A méhészeti irodalom termékeiből
a legjobb és a legkedveltebb
szakmunkák.

Viaszkiválasztó présem

15 koronáért és szállítási díjért; valamint

gyakorlati útmutató a méhek tenyésztésére

czimü könyvecském **95 fillér** beküldése mellett, **bér-
mentve** még megrendelhető:

a cskay Sámuel, méhészköri elnöknél; Csap, Ungmegye.

LUCIO PAGLIA

nagy kereskedelmi méhtelege
CASTEL SAN-PIETRO EMILIA-ban. ITÁLIA.

Minden külföldi és nemzetközi kiállításon kintüntetést, az olasz király ő felsége részéről legmagasabb dicsérő elismerést nyert. — 32 évi gyakorlat. — Megrendelőinek száma évről-évre növekedik.

Legtisztább olasz fajú anyák,
továbbá $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ kgr. súlyú rajok szétküldése üres lépekkel, mézzel, viasszal. A megrendelések leggyorsabb és legpontosabb eszközlése. Az anyák **tiszta fajnevelésére** különös gonddal **csakis erős törzseket** használ a tulajdonos, kinek **ÁLLANDÓ felügyelete és vezetése a faj kiválóságára, termékenységére és szépségére** nézve, sat. a legjobb **biztosíték.** (3-4.)

Ki akar

czélszerű, s e mellett olcsó méhészeti eszközöket, mint: **emailrozott** v. **bádog-mézpörgetőt** minden nagyságban, 16 koronától följebb, fölül, v. alul hajtó szerkezettel, lépfődelező **eszközöket, viaszolvasztót,** továbbá fából, v. szalmából minden rendszerben készült **kaptárokat, méhészszipkát, kesztyűt, füstölőgépet, lépkést, keretfógót, rajfogó-készüléket, főcskendőt, anyásító-készülékeket, etetőedényeket, zárórácsot, tolókákat, keretszőgező-gépet, távolsági kengyeleket, v. horgokat, szalmavánkosokat, méhészttűt, mézesüvegeket, méhészkönyveket, stb.?**

Annak meg kell

előbb hozatnia **ingyen** az **illusztrált** és a havi emlékeztetővel ellátott **Simmich-féle árjegyzéket,** mely egyúttal különleges prospektus a **Simmich-féle szalma-népkaptárokról, mézpörgetőkről, etetőkészülékekről,** sat., s mely az **egyedül-gyártásra** átvett, szabadalmazott és a legnagyobb eredménnyel alkalmazott, s felelősség mellett **tiszta méhviasszból** készült **Alfonsus-féle müléről** is — kilója 480 kor., $3\frac{1}{2}$ kgr. 1620 kor. — közöl ismertetést. Az egész mülép biztos beragasztásának módjáról minden küldeményhez nyomtatott utasítást csatolok. 6-12

SIMMICH F. első osztr.-sziléziai kereskedelmi méhtelege
Jauernig-ban (Osztr.-Szilézia).

A legmagasabb állami érmekkel és miniszteri dicsérő-oklevelekkel, stb. kintüntetve